UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAtalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De s[an]cta Petronilla v[ir]gine. Cap[itulum]. lxix.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70797

Visual Library

reportātes in feſto beati nicolai videlicet.viij.
idus decēbris ad portū ciuitatis venetiarū ap-
plicuerūt occurrētibus quocꝫ clericorū ⁊ popu
lorum turbis in littore ſancti nicolai deſcende
rūt:⁊ de cōſenſu ducis ac populi ſanctorū triū
corpa in monaſterio ſcti nicolai in eodē littore
maris ſito depoſuerūt:eadēqꝫ vitali eiuſdē tūc
loci abbati deuotiꝰ obtulerūt. Sed anteqꝫ bea
ta corpa in ſuo loco depoſita forēt ꝑ triduū oī-
bus in altari paruerūt:⁊ deinde vſqꝫ ad reſurre
ctionē dn̄i ſubſequēte in medio eccl'ie choro di
miſſa ſunt ad deuotionē fideliū adimplendā:
vbi multa miracula in egroꝝ corporibꝰ oſtenſa
ſunt:nam plures ceci illuminati:claudi erecti:
cōtractati ⁊ aliis diuerſis prepediti languoribꝰ
ad ſanitatē reducti ſunt:demones quocꝫ de ob
ſeſſorū artubus effugati. Poſt que ſanctoꝝ epi
ſcoporū reliquie digna fuerunt veneratione tu
mulate.iij.kalen.iunij. Euoluto anno:vicꝫ eo-
dem die quo ſctoꝝ corpora apud myrcā ciuita-
tē vt prediximꝰ reperta ⁊ inde ſublata fuerāt.

¶ De ſancto Theodoro martyre epiſcopo
myreorum. Cap̄. lxvi

Theodorꝰ ep̄s
et martyr predeceſſor
fuit ſcti nicolai auūcu
li ⁊ ſcti nicolai nepotis
in ep̄atu myreoꝝ: vt di
ctū eſt ſupra ꝑrima le-
gēda: cuiꝰ corpus vna
cū corporibꝰ duoꝝ p̄di
ctoꝝ ſanctoꝝ venetiaꝝ vrbi trāſlatū eſt:vt ſupe
rius enarrat̄. Hic em̄ cū eccl'iam myrce ciuita-
tis feliciter gubernaſſet tp̄e pſecutionis ꝓ xp̄i
fide martyriū in eadē vrbe paſſus eſt. Quo aūt
tp̄e aut die ſeu ſub quo iudice aut quo martyrij
genere perēptus extiterit:ignorat̄: eo qꝫ ipa ci
uitas a turcis deſtructa ſacre ſcripture ⁊ geſto
rū martyrū codices diſpſi fuerūt. Sepultꝰ eſt
aūt in eadē eccleſia in altari ſcti iohānis bapti
ſte miraculis pollēs. Inter q̄ illud hebet̄ in le-
genda ſcti nicolai magni: qꝫ dū quidā cecꝰ noīe
antoniꝰ ad eū veniſſet ꝓ luminis bn̄ficio conſequē
do:ſctus ep̄s miſertus illius tulit de oleo lam
padis predicti ſcti theodori ep̄i ⁊ martyris ⁊ ſi
gnū crucis faciēs ſuper eū:oculos illius deli-
niuit ⁊ confeſtim cecus ille lumen recepit.

¶ De ſancto Nicolao ep̄o ſeniore. Cap̄. lxvij.

Nicolaus epi
ſcopus myreoꝝ pre
fato ſancto theodoro
in epiſcopatu eiuſdē
vrbis ſucceſſit:⁊ ſan-
cti nicolai magni auū
culus fuit: cuius gra
tia ille nicolaus voca
tus eſt. Hic cum au-
diſſet miracula q̄ deus in infantia puerili nu-
perrime nati oſtendere dignabatur:et qualiter
die natiuitatis eius erectus in pelui ſteterat:⁊
quomodo quarta et ſexta feria ſemel in die mā
mas ſuggebat: ſpiritu prophetico vaticinatus
eſt:puerum nicolaum omnipotētis dei ſeruum
et epiſcopum futurum ⁊ in toto adhuc orbe ſi-
gnis ⁊ miraculis clarum ab omnibus reſonan
dum. Qui etiam ſanctus epiſcopus miraculis
refulſit. ¶ Nam cum in caſtello auianenſe aqua
longius hauriretur:eo qꝫ in oppido puteū non
haberent:populuſqꝫ ei aſſereret: qꝫ in vno colle
aque vena fuerat: que per annos multos vbi
eſſet latebat. Uir domini ad locum accedēs fu-
ſa oratione locum per ſpiritum cognouit:⁊ per
cubitum ac dimidiū fodiens: venam aque rep-
perit:que ſufficienter exinde manauit. ¶ Ho-
minem quendam maligno vexatum ſpiritu de
regione andronica ei deductum in xp̄i nomine
ab infeſtatione liberauit:demonemqꝫ ab eo de-
pulit. ¶ Alium quocꝫ qui dolore ventris quat-
tuor menſibus torquebatur: adeo vt cibos ſu-
mere non poſſet:⁊ per terram reptilis more vo
lutaretur: oratione pro eo fuſa ſanauit. Sicqꝫ
domino ſeruiens in pace quieuit: cuius tamen
dies dormitionis ignotꝰ eſt. Eius autē corpus
vna cum corpore prefati predeceſſoris ſui ⁊ ni-
colai magni eius nepotis: vt ſupra actū eſt ve-
netiarū vrbem delatum in monaſterio ſancti ni
colai de littore quieſcit. Succeſſit autem huic
in epiſcopatu alius epiſcopus tam predeceſſo-
ris qꝫ ſucceſſoris in vita diſſimilis:peccatis vi-
delicet inuolutus. Cuius nomē ob praua forte
merita in hyſtoria reticetur: ⁊ deinde nicolaus
huius nepos glorioſus miracl'is innumeris to
to orbe famoſus.

¶ De ſancto Felice papa primo
et martyre. Cap̄. lxviij.

Felix pa
pa et martyr
huius nomis
primus natio
ne romanꝰ ex
patre conſtan
tino de regiōe capitauri: dio
nyſio pape in epiſcopatu ro-
mano ſucceſſit: ⁊ ſedit annos
duos:menſes decē. Hic con
ſtituit ſupra reliquias ſanctorū martyꝝ miſſas
celebrari. Hic fecit ordinationes duas per mē
ſem decembris:p̄ſbyteros octo:diacones quī-
qꝫ: epiſcopos per diuerſa loca numero quinqꝫ.
Hic etiam fecit baſilicam in via aurelia milia-
rio ab vrbe quīto. Qui ſub claudio imperatore
ſecūdo martyrio coronat̄: ⁊ ſepultus eſt in p̄di
cta baſilica quā ipſe conſtruxerat.iij.kalen.iu-
nij:⁊ ceſſauit ep̄atus dies quinqꝫ.

¶ De ſctā Petronilla ꝟgine. Cap̄. lxix.

PEtronilla virgo fuit filia beati petri apoſtoli. Que cum nimis ſpecioſa eſſet ⁊ apud vrbem romã degens voluntate patris febricitaret: diſcũbentibus ſecum diſcipulis. Interrogauit eũ titus: cur petronillã laborantẽ febribus iacere permitteret: qui oẽs alios egros ſanaret. Cui petrus reſpondit quia ſic ei expediret. Tamen ne impoſſibilitas eius ſanitatis apud aliquos crederetur: iuſſit illam ſanã ſurgere ⁊ diſcumbentibus miniſtrare: quod ⁊ factum eſt. Completo xp̄o miniſterio illã ad grabatum ſuũ iterũ febricitantem remiſit: vbi xp̄o in dei cepit eſſe amore perfecta: nõ ſolũ ipa ſanata eſt: ſed pluribus infirmantibus contulit ſanitatẽ. ¶ Quam propter eius ſpecioſitatẽ flaccus comes concupiſcens ad eam cũ militibus armatis acceſſit: vt eã vel violenter ſibi vxorẽ aſſumeret. Puella autẽ eũ redarguit: q2 ad virginẽ inermẽ venit cũ armatis. Dixitq3 trium inducias petijt: atq3 matronas honeſtas poſt triduum ad ſe mittendas ordinauit: vt cum ipis ad virum decenter aſſociata accedere poſſet. Quas cum ille pararet: virgo domini vna cum felicula virgine collactanea ſua ieiunijs ⁊ orationib⁹ triduo occupari cepit. Tertio xp̄o die ad eã ſanctus preſbyter nicomedes venit: qui eidem corpus dñi obtulit. Quo ſumpto in lectulo ſuo ſe reclinauit: ⁊ inter manus matronarũ que ad eã iã acceſſerant ſpm̃ emiſit pridie kalen. iunij. Sicq3 factũ eſt vt mulieres que miſſe fuerãt vt virginis nuptijs intereſſent: eiuſdẽ ſacras exequias celebrarẽt. Cuius corp⁹ via ardeatina ſepultũ eſt.

¶ De ſanctis Cantio Cantiano ⁊ Cãtianilla virginibus et martyribus. Cap. lxx.

CAntius cantianus ⁊ cantianilla germani martyres apud aquileiam paſſi ſunt ſub diocletiano et maximiano imperatorib⁹ agentibus dulcitio p̄ſide ⁊ ſiſinnio comite. Hi de genere carini imperatoris nobiliſſimi vrbis rome ciues perſecutionẽ declinare cupiẽtes facultatib⁹ eorũ pauperibus erogatis ex vrbe diſceſſerũt: ⁊ aquileiã deuenerunt: vbi cuidã protho ſacre ſcripture doctori illuſtriſſimo adheſerunt. Cum autẽ xp̄m per vrbẽ aquileiã publice nunciarent: ⁊ comes ac preſes illos vtpote ex imperiali progenie detinere formidaret: imperatorib⁹ de predictorũ xp̄ianorũ aduentu per litteras ſuggeſſerunt. Quibus imperatores reſpondentes hanc dederunt auctoritatẽ: vt ſi ſacrificare nollent capite punirent. Quod cum beati martyres audiuiſſent vna cum protho pedagogo ſuo aſcenſo vehiculo vrbem aquileiam egreſſi fugiebant: nõ q2 mortẽ recuſarẽt: ſed vt alijs fidelibus ꝓdeſſe poſſent. Quos comes ſiſinnius ⁊ preſes dulcitius cũ ſpiculatoribus inſequẽtes cũ alterũ ex ſubiunctis aĩalibus eorũ vehiculo corruiſſet: eos tandẽ in loco qui dicit ad aquas gradatas cõprehenderunt: et hortabantur eos: vt ioui thura offerent. Qui cum demonijs ſe nunq̃ ſacrificaturos reſponderent: iubentibus comite ac preſide, in eodem loco capitali ſententia plexi ſunt. De quorũ corporib⁹ pro ſanguine lac emanauit. Que a zenone preſbytero collecta cum aromatibus apud ipſam ciuitatẽ tumulata ſunt pridie kalen. iunij.

¶ De ſancto Pamphilo martyre. Cap. lxxi.

PAmphil⁹ martyr et ſacerdos ceſarea paleſtine oriundus in eadem ciuitate paſſus eſt martyriũ. Hic admirande vir fidei ⁊ ſcitatis. Euſebij ceſarieñ. neceſſarius a quo ille ob intimam amicitiã cognomen euſebius pamphili ſortius eſt: tanto bibliothece diuine amore flagrauit: vt maximã partem origenis voluminum ſua manu ſcripſerit: que ceſarieñ. bibliotheca ſeruare traditur. Sed ⁊ ſanctus hieronymus quedã volumina manu eius exarata ſe reperiſſe aſſerit: que tanto vt inquit amplectebat gaudio: vt creſi opes habere ſe crederet. Hec autẽ eſſe dicit. xxv. origenis prefati volumina ſuper libris. xij. ꝓphetarũ. Scripſit ⁊ ante euſebiũ apologeticũ pro origene. Qui ſub maximiani perſecutiõe apud eãdem vrbem martyrio vitam temporalem finiuit kalen. iunij. Huius em̃ vita prefatus euſebius ceſarieñ. ep̄s tribus libris cõprehẽſam exarauit. Hec hieronym⁹ de viris illuſtribus.

¶ De ſancto Uincentio confeſſore. Cap. lxxij.

VIncenti⁹ gẽte gallus lerineñ. inſule preſbyter temporibus theodoſij ⁊ valentini auguſtorũ claruit. Hic vir ſanctitate admirandus in diuinis ſcripturis erudit⁹ ad vitanda hereticorũ colloquia validiſſimam edidit diſputationem quã celato nomine ſuo: peregrini aduerſum hereticos intitulauit. Cuius operis partem quia in ſchedulis poſitã furto perdiderat recapitulãdo paucis ſermonibus ſenſum in vno libro cõpegit. Quieuit rome in chriſto kalendas iunij. Hec gemnadius de viris illuſtribus.

¶ De ſancto Reueriano epiſcopo ⁊ ſocijs martyribus. Cap. lxxiij.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN